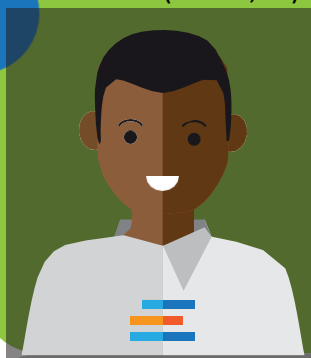


# ŽIJEME EVANJELIUM

“Bože môj,  
Bože môj,  
prečo si ma  
opustil?”

(Mt 27,46)



Ak v našom živote  
existuje nejaká tajomná  
skutočnosť, tak je to  
bolesť.

Radi by sme sa jej  
vyhli, ale skôr či neskôr  
vždy príde. Od  
malichernej bolesti  
hlavy, ktorá akoby  
otrávila najjednoduchšie  
každodenné činnosti,  
k poníženiu  
pre neúspešnú skúšku;  
od dopravnej nehody  
ktorá vedie k strate  
priateľa alebo člena  
rodiny; po utrpenie z  
vojen, terorizmu,  
ekologické katastrofy ...

**Tvárou v tvár bolesti  
sa cítime bezmocní.**

Aj ten kto je nám nablízku a má  
nás rád nám často nedokáže  
pomôcť; a predsa niekedy by  
stačilo, aby ju niekto zdieľal s  
nami, možno v tichosti.

Toto urobil Ježiš: priblížil sa ku  
každému mužovi, ku každej žene,  
dokonca aby s nami zdieľal všetko.  
A ešte viac: vzal všetku našu bolesť  
na seba a stal sa bolesťou až tak,  
že kričal:

**„Bože môj, Bože môj,  
prečo si ma opustil?“**

Ježiš na kríži, keď sa zdá, že zažíva nekonečnú  
odlúčenosť od Otca, s obrovským  
a nepredstaviteľným úsilím verí v jeho lásku  
a úplne sa mu odovzdáva:

**„OTČE DO TVOJICH  
RÚK PORUČAM  
SVOJHO DUCHA.“**

Keď cítime silnú bolesť, akúkoľvek  
bolesť, aj my s obrovským úsilím  
vo viere v Jeho lásku skúsme povedať:

**„ V TEJTO BOLESTI ŤA MILUJEM,  
OPUSTENÝ JEŽIŠ. SI TO TY, KTORÝ  
MOJU BOLEŠŤ UROBIŠŤ TVOJOU, PRÍD  
MA NÁVŠTÍVIŤ.  
CHCEM ŤA, OBJÍMAM ŤA! “**

**TÁTO LÁSKA  
VYVOLÁVA DARY  
DUCHA SVÄTÉHO:  
POKOJ, SVETLO,  
ZAŽIARI V NÁS  
ŠPECIÁLNA  
RADOSŤ.**



## SKÚSENOSTI ZO SVETA

Pred časom som si zrazu a bez  
konkrétneho dôvodu mysela, že všetko  
by bolo jednoduchšie, keby som  
prestala žiť podľa evanjelia: bez  
námahy “milovať ako prvý”, “milovať  
všetkých”!

**Už som neverila, všetko sa mi zdalo  
zbytočné, takmer hlúpe: stratila som  
Ježiša! Bolo to hrozné, bola som sama  
a nebola som vôbec šťastná. Jedna  
moja časť chcela Ježiša, druhá ho  
odmietala.**

Veľa som sa modlila, aj keď sa mi zdalo,  
že On už viac nie je. Raz v nedeľu  
večer som išla na omšu: prakticky som  
nič nesledovala, nemal som chuť. Bola  
som smutná.

Potom som zdvihla oči a uvidela som kríž: hľa  
Ježiš, ktorý na kríži kričí že ho opustil Otec. **Ten  
kríž bol zvláštny, pretože aj ja som sa cítila  
presne tak, opustená. Zdalo sa, že prišiel ku  
mne.** V tom okamihu som vstúpila do svojej  
bolesti, milovala som Ježiša, pretože som ho  
spoznala skrytého aj v mojom smútku, v mojich  
pochybnostiach.

**A potom som pocítila vo  
vnútri výbuch obrovskej  
radosti.**  
Pomyslela som si, že mám  
veľké šťastie, ďakovala som  
Bohu: nikdy som neskúsila  
takú veľkú lásku.

(A. Španielsko)

